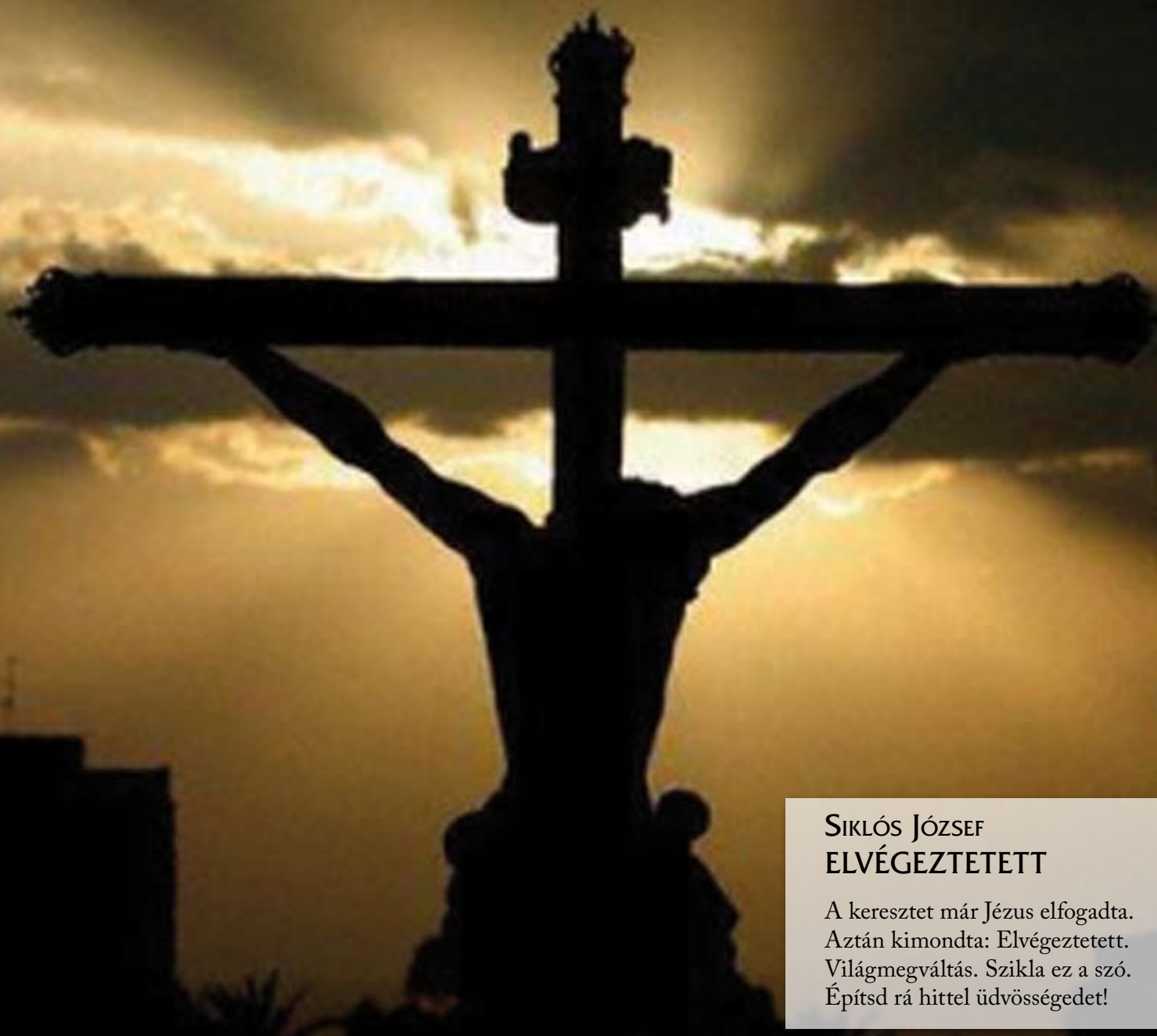

REFORMÁTUS ÉLET

2010. március – XIV. évfolyam 1. szám

A TISZAVASVÁRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET

NEGYEDÉVENTE
MEGJELENŐ FOLYÓIRATA

SIKLÓS JÓZSEF ELVÉGEZTETETT

A keresztet már Jézus elfogadta.
Aztán kimondta: Elvégeztetett.
Világmegváltás. Szikla ez a szó.
Építsd rá hittel üdvösségedet!

Gyökössy Endre: Hogyan böjtöljünk ebben a modern világban?

Böjt alatt mi rendszerint az étel-ital megvonását értjük. Szájunk megregulázását. Valóban. Jézus korában, sőt vagy másfélszer éven keresztül különös szükség is volt erre, mert gyakran a gyomor bűnei, az étel-falak zárták el tőlünk Isten halk és szelíd szavát. Úgy érzem, manapság sokkal inkább a szemünket és a fülünket kell megböjtöltetni, hogy Isten halk és szelíd hangját meghalljuk, amely felülről és mégis belülről akar hozzánk szólni.

Mi a feladat, a „leckénk” a halk és szelíd szó meghallása érdekében? Mondjuk, egy héten legalább egy nap ne nyissuk ki a rádiót, televíziót, ne olvassuk el az újságok szomorú, riasztó, keserves, rossz híreit – az anti-evangéliumot, az ellenörömhírt –, amelyek bajokról, háborúkról, gyilkosságokról, sikkasztásokról, gazdasági és hatalmi küzdelmekről szólnak; ehelyett csöndesedjünk el. Tudom, nem kevesen vannak, akik azt mondanák erre, hogy ez szinte képtelenség.

Ennél sokkal egyszerűbb egy héten egyszer a gyomrot megböjtöltetni – és ez így is van. Nekünk azonban fontos ezt a fajta böjtöt gyakorolnunk. Csak így, szemünket-fülünket böjtöltetve tudunk olykor-olykor lényünk alaphangjára hangolódni, hogy így megtudjuk, mi rejlik bennünk. Mit mond a csönd; Miről, kiről beszél lényünk mélye? Békés, tiszta hangok, képek jönnek-e elő, vagy zavaros, nyugtalanító, elintézésre váróak? Vagy éppenséggel a nagy semmi?... Azért is szükségünk van hang-böjtre, hogy rezonáló-képesek legyünk a belső-felső hangra, a Lélek szavára. Csak elcsöndesedve, szemünket, fülünket böjtöltetve tudunk kapcsolatba kerülni Isten Lelkével.

Miről szól a nagypéntek és a húsvét?

(Az alábbi történet gyakorlatiasan elmondja nekünk.)

Volt egyszer egy George Thomas nevű ember, aki lelkészként szolgált egy kis New England állambeli városkában.

Az egyik Húsvét alkalmával történt, hogy vasárnap egy nagy, üres és rozsdás kalitkával ment fel a szószékhez.

Az emberek felhúzták a szemöldöküket, ahogy Thomas testvér beszélni kezdett.

„Tegnap, ahogy a városban sétáltam megláttam egy kislányt, amint közeledik egy kalitkát lóbálva a kezében. A kalitka aljában három kis mezei madárka csücsült dideregve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiúcskát és megkérdeztem,

„Hát neked mid van, fiam?” „Csak néhány öreg madaram” – jött a válasz. Mit fogsz velük csinálni?” – kérdeztem. Hazaviszem őket, és szórakozni fogok velük” – válaszolta. „Incelkedni fogok velük, kihúzom a tollaik, hogy így elkezdjenek egymással verekedni. Nagyon jól fogok szórakozni.” „De előbb-utóbb beleunsz majd a madaraidba. Utána mit csinálsz majd?”

„Hát szerzek valami macskát,” – válaszolta a fiú. „Ők ugyanis szeretik a madarakat, majd odaadom nekik.”

A lelkész csöndben volt egy pillanatig. Mennyit kérsz azokért a madarakért, fiam?” Tessék?!!!! Miért? Uram, önnek nem kellene ezek a madarak. Hiszen csak egyszerű mezei madarak. Nem énekelnek. Még csak nem is szépek!

„Mennyi?”, kérdezte a lelkész újból. A fiúcska ránézett a lelkészre, mintha azt akarná mondani, hogy nem normális, majd rávágta: „10 dollár.”

A lelkész benyúlt a zsebébe, kivett belőle egy 10 dolláros bankjegyet, majd beletette a fiú kezébe. A fiú egy pillanat múlva már el is tűnt. A lelkész felvette a kalitkát és óvatosan elvitte az utcácska végébe, ahol egy kis füves rész volt egy fával. Letette a ketrecet, kinyitotta az ajtaját, és gyöngéden kocogtatva a rácsokat, rávette a madarakat, hogy kijöjjenek, szabaddá téve ezzel őket.

Nos, ez megmagyarázta a szószékre felvitt üres kalitkát, de aztán a pásztor tovább folytatta történetet.

Egy nap Sátán és Jézus beszélgettek. A Sátán pont az Éden kertjéből jött, és büszkén, dölyfösen pöffeszkedett. Igen, uram, megszereztem az összes embert ott lent. Felállítottam egy csapdát, olyan csalit használtam, amiről tudtam, hogy nem fognak tudni ellenállni. És mindet megfogtam! „Mit fogsz velük csinálni?” – kér-

dezte Jézus. Sátán így válaszolt: „Oh, szórakozni fogok velük. Megtanítom, hogy hogyan házasodjanak össze, és hogyan váljanak el egymástól; hogyan gyűlöljék és bántsák egymást; hogyan igyanak, cigarettázzanak és átkozódjanak. Megtanítom nekik, hogy hogyan kell fegyvereket gyártani és bombákat, és hogyan kell ölni. Nagyon jól fogok szórakozni!”

És mit csinálsz velük, ha már kész vannak?” – kérdezte Jézus. „Ó, hát megölöm őket.” – büszkélkedett Sátán. Mennyit akarsz értük?” – kérdezte Jézus. „Ó, neked nem kellene ezek az emberek. Teljesen értéktelenek. Ha megveszed is őket, gyűlölni fognak. Leköpnék, átkoznak és megölnék majd. Neked igazából nem kellene ezek az emberek!”

„Mennyi?” – kérdezte Jézus megint. Sátán gúnyosan Jézusra mosolygott és így szólt: „A véred, az összes könnyed és az egész életed.”

Jézus így szólt: „MEGEGYEZTÜNK!” Aztán kifizette az árat...

A pásztor felemelte a kalitkát, kinyitotta a szószelek ajtaját és lejött a pulpitusról.

Készülünk-e a halálra és mindarra, ami utána van?

Az alábbi történet segítségünkre lehet.

A LEGNAGYOBB BOLOND

Egy régi történet olyan királyról szól, aki a kor szokásának megfelelően udvari bolondot tartott. Az ilyen bolondnak joga volt ahhoz, hogy megmondja az igazságot a királyoknak és a hercegeknek, még akkor is, ha az keserű volt. Ha ugyanis az igazság keserű volt, akkor egyszerűen csak annyit fűztek hozzá: „Hiszen ő bolond!”

Egyszer a király olyan ezüst bolondpalcát adott bolondjának, amelynek végén arany harangocska hingtázt. Majd ezt mondta: – Az biztos, hogy te vagy a legnagyobb bolond, aki csak létezik a világon. De ha egyszer mégis találkozol olyan emberrel, aki még nálad is nagyobb bolond, add tovább neki ezt a palcát.

A bolond éveken át hordozta magával a palcát. Egy napon aztán megtudta, hogy haldoklik a király. Csendesen bement a betegszobába és így szólt:

- Király, hallom, nagy útra akarsz indulni.
- Nem akarok – válaszolt a király –, hanem kell!
- Bizonyára hamarosan visszatérsz.

– Nem. – sóhajtott a király. – Abból az országból, ahová én utazom, nincs visszatérés.

– No, akkor viszont bizonyára régen előkészítetted az utazást. Remélem, gondoskodtál arról, hogy abban az országban, ahonnan nincs visszatérés, királyi módon fogadjanak.

A király a fejét rázta.

– Ezt elmulasztottam. Sosem volt időm arra, hogy előkészítsem ezt az utazást.

– Ó, akkor te valószínűleg nem tudtad, hogy majd egyszer el kell indulnod erre az útra!

– Már régóta tudtam. De, – mint mondtam – sosem volt időm, hogy megtegyem a helyes előkészületeket.

A bolond ekkor csendesen letette palcáját a király ágyára és így szólt:

– Azt parancsoltad nekem, hogy annak adjam tovább ezt a palcát, aki még nálam is nagyobb bolond. Király, fogd a palcát! Te tudtad, hogy át kell menned az örökévalóságba, és hogy onnan nincs visszatérés. Ennek ellenére nem törődöttél azzal, hogy megnyíljanak neked az örök hajlékok.

Király, te vagy a legnagyobb bolond!

Történet anyák napjára

(Az alábbi leírás is azt mutatja, hogy az édesanyákat nem becsüli meg a társadalom igazán, pedig munkájuk hatalmas energiákat mozgósít, értéke pedig felbecsülhetetlen. A gyülekezet nevében ezzel a történettel kívánunk Istenünktől gazdag áldást, és gyermekeikben, unokáikban sok örömet az édesanyáknak.)

CSAK EGY ANYA?

Egy nőtől, aki éppen a jogosítványát akarta megújítani a megyei hivatalban a hivatalnok hölgy megkérdezte, hogy mi a foglalkozása. A nő hezitált, nem igazán tudta, hogyan határozza meg a munkáját.

– „Úgy értem,” – magyarázta a hivatalnok – „van munkája, vagy csak egy...?”

– „Persze, hogy van munkám,” – csattant fel a nő – „Anya vagyok.”

– „Az anyaság nem számít foglalkozásnak, a háztartásbeli a megfelelő szó!” – hangsúlyozta a hivatalnok.

Egészen addig a napig nem is jutott eszembe a történet, amíg egyszer csak ugyan ebbe a szituációba nem kerültem a polgármesteri hivatalban. A hivatalnok láthatóan egy karrierista hölgy volt, kiegyensúlyozott, hatékony és megszállottja az olyan fontosnak hangzó címeknek, mint: „Hivatali Vallató” vagy „Városi Nyilvántartó”.

– „Mi a foglalkozása?” – kérdezte. Mi készítetett rá, hogy ezt válaszoljam, nem tudom. Csak úgy kibuktak belőlem a szavak.

– „Tudományos munkatárs vagyok a gyermekfejlődés és emberi kapcsolatok területén.” A hivatalnok megdermedt, a golyóstoll megállt a kezében és úgy nézett rám, mint aki rosszul hall. Megismételtem lassan, kihangsúlyozva a fontos szavakat. Majd csodálattal néztem, amint a kijelentésemet fekete nyomtatott betűkkel a hivatalos nyomtatványra írta.

– „Megkérdezhetem,”- kezdte a hivatalnok érdeklődéssel - „Pontosan mit csinál ezen a területen?”

Hívősen, minden izgatottság nélkül a hangomban, hallottam magam válaszolni:

– „Továbbképző kutatómunkát végzek, (amit az anyák nem) laboratóriumban és terepen, (általában úgy mondom a házban és a házban kívül). A főnökömnek dolgozom, (az Úrnak elsősorban, aztán az egész családnak) szereztem már négy elismerést (mind lány). Természetesen ez a munka az egyik legelhivatottabb a földön, (akar valaki ellentmondani?) és gyakran napi 14 órát dolgozom (a 24 közelebb áll a valósághoz). De a munkám több kihívást tartogat, mint a legtöbb átlagos karrier és az elismerés sokkal kielégítőbb, mint pusztán a pénz.”

A hivatalnok egyre növekvő elismeréssel töltötte ki a nyomtatványomat, felállt és személyesen kísért az ajtóhoz. Amint ráhajtottam a kocsifelhajtónkra, a csodálatos új karrieremben elmerülve, szaladtak elém a laborasszisztenseim – 13, 7 és 3 évesek. Az emeletről hallottam a gyermekfejlődési programunk új kísérleti modelljét (egy 6 hónapos kisbabát), amint egy új hangmintát tesztelt. Úgy éreztem, csapást mértem a bürokráciára! Úgy tűntem fel előttük, mint aki sokkal előkelőbb és nélkülözhetetlenebb az emberiség számára, mint „csak egy másik Anya”. Anyaság! Micsoda nagyszerű karrier! Különösen, ha egy cím is van az ajtón. Akkor a Nagymamák „Vezető tudományos munkatársak a gyermekfejlődés és emberi kapcsolatok területén”, és a Dédnagymamák „Ügyvezető tudományos munkatársak? Szerintem igen!!! És hiszem, hogy a nagynénik a Tudományos munkatárs helyettesek”.

Kicsoda a Szentlélek? Erő vagy személy?

A Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy személy. A János evangéliuma 14:16-17-ben azt olvassuk, hogy a Szentléleknek személyiségi jellemvonásai, tettei vannak, amit egy

személytelen erőtlől nem lehet elvárni, csak egy élő személytől. Az előbb megnevezett szentírási helyen ezt olvassuk: Jézus mondja: *„Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.”* Az alábbi Igéket olvasva pedig azt állapíthatjuk meg, hogy a Szentlélek vezet, irányít, tanúskodik: *Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és bőjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: „Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.”* (ApCsel 13:2) *„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokkoddal.”* (Róma 8:26) *„Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot énrőlem.”* (Jn 15:26) *„Amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek.”* (Jn 16:13) Az alábbi Igék pedig beszámolnak arról, hogy a Szentlelket meg lehet sérteni, lehet káromolni: *„Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vért, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?”* (Zsid 10:29) *„Ezért mondom nektek: minden bűn és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg. Még ha valaki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak nem bocsáttatik meg sem ebben a világban, sem az eljövendőben.”* (Mt 12:31-32) *„Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára.”* (Ef 4:30)

Ezek az Igék teljes bizonyossággal támasztják alá, hogy a Szentlélek nem személytelen erő, amint azt gondolják jó néhányan, hanem élő személy. Még pedig isteni személy. A Szentháromság 3. személye. Pál apostol szavai gyakran elhangzanak református istentiszteleteinken: *„Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!”* Ez az ál-

dás is világosan jelzi, hogy a Szentlélek egy az Atyával és a Fiúval (Jézussal) az Istenségben. Jézus a Szentlélek által van jelen közöttünk, hiszen ígérete csak ez alapján érthető: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” E gondolatok jegyében készülünk a közelgő pünkösdi ünnepekre, a Szentlélek eljövételének, kitöltésének ünnepére.

Nagy Sándorné
tiszteletbeli presbiter

Közelednek a választások...

Sokan sokféle véleménnyel vannak arról, hogy az egyháznak milyen szerepe van és lehet a négy évente elérkező országgyűlési választások alkalmával. Van, aki azt mondja: az egyház ne politizáljon! Mások semlegességet javasolnak. Ismét mások aktivitást várnak az egyházat képviselőktől. De számunkra az a kérdés, hogy mit mond erről a Biblia? A Biblia pedig, abban is Jézus Krisztus így szól: *Atyám, nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem, hogy őrizd meg őket a gonosztól.* A Jézus főpapi imájából való részlet egyértelműen azt üzeni minden hívő embernek, hogy **felelősek vagyunk azért a társadalomért**, amelyben élünk. Tehát legyen véleményünk és mutassuk fel azt, ami Isten szerinti érték. Ezt kell képviselnünk minden egyes választás alkalmával (is). A hívő ember társadalmi felelőssége kifejeződést nyerhet a következőkben:

1. Imádkoznunk kell nemzetünk megújulásáért!
2. Imádkoznunk kell nemzetünk mindenkori vezetőiért, hogy legyen elég bölcsességük nem saját, hanem a nép érdekeit nézve vezetni az országot!
3. El kell mennünk szavazni! Átgondolt, megimádkozott módon kell szavaznunk.
4. Olyan pártot kell szavazatunkkal támogatni, mely értékeli az egyház munkáját, mely párt értéknek tekinti a Biblia által hirdetett értékeket. Ha nem így szavazunk, azzal ártunk hazánknak éppen úgy, mint egyházunknak és családjainknak.
5. Tartsuk tiszteltben embertársaink véleményét, ha ők másképpen látják az ország politikai helyzetét és másképpen szavaznak, mint mi. Istentől kapott feladatunk mindenkiel békességre törekedve élni. Az alábbi írás a Képmás című, keresztyén értékrendet valló folyóiratból származik. Megfontolásra ajánljuk mindenkinek:

A köztársasági elnök által 2010. április 11-ére kiírt választások közeledtével ismét egyre többet hallani arról, hogy ki mindenkinek kellene semlegesnek maradnia, ki mindenkinek kéne tartózkodnia az állásfoglalástól, kezdve a Magyar Tudományos Akadémia professzoraitól a sportolókon át az egyházi embereikig. Mert ugye Egérke is már csak a fél or-

szág Egérkéje. Szóval hallgasson el mindenki, akinek erkölcsi alapja lenne a megnyilatkozásra, sőt nem csupán alapja, de kötelessége is. Hallgasson el mindenki, akinek van véleménye, aki ért hozzá!

Pedig mit is jelent a politika? A görög eredeti szerint a polisznak, tehát a városállamok ügyeivel való foglalkozást. Akkor miért is nem szabad politizálni? A szabadságot, toleranciát hirdetőik milyen joggon kívánják kirekeszteni a tudományos és egyházi értelmiséget a közéleti véleménynyilvánításból? Ők talán kívülálló, passzív szemlélői társadalmunk sorsdöntő kérdéseinek?

A minap a közszolgálati rádió egyik portréműsorában hangzott el egy beszélgetés Nagy János felvidéki szobrásszal, aki keserűen adott hangot azon véleményének, miszerint napjainkban mindig az értéktelen kerekedik felül, az értékest pedig elsöprik az útból. Művészetben, közéletben, politikában. De miért is teszik ezt?

Mert ha az értékes szóhoz jut, ha az értékes látótérbe kerül, azonnal kiderül az ő értéktelenségük, kontárságuk, rosszakaratuk. Ezért nem politizálhat a pap, ezért nem szólalhat meg az akadémikus, ezért nem szabad politikát vinni az iskolába – no, nem pártpolitikát persze, hanem a politika értelmének, a demokrácia eszméjének a gondolatát sem. Félő ugyanis, hogy a fiatal megszokja a felelősséget, félő, hogy tudatára ébred önmaga döntéskényszerének.

Ugyanis döntéskényszerben vagyunk. Lehet semlegesnek maradni, de a semlegességnek is döntésnek kell lennie, nem pedig a döntés elodázásának. Az ugyanis nem semlegesség, hanem langyosság.

A langyosokat pedig, tudjuk, kiköpik...

Fejérvári Gergely

*Isten áldja magyar nemzetünket!
Az ország határain belül és azon túl is!*

1%? 1%!

Minden fizetésből élő ember számára adott lehetőség, hogy adójának **1%-**áról döntsön. Az egyik 1% felajánlható valamelyik egyháznak, a másik pedig valamelyik alapítványnak, civil szervezetnek.

Aki református egyháznak szeretné felajánlani adója 1%-át az a **0066**-os technikai számon teheti meg.

Ezzel a felajánlással a Magyarországi Református Egyház társadalmi feladatvállalását segíti!

Gyülekezetünk **TÓKÉS DIÁK ALAPÍTVÁNYA** is képes az 1% fogadására.

Az alapítvány adószám: **18805518-1-15**

Ha ily módon szeretné támogatni alapítványunkat, köszönettel elfogadjuk! Isten Áldását kérjük az eddig és az ezután jó kedvvel adakozók életére!

A Kuratórium elnöksége

Megkérdeztük lelkészünket!

Megkérdeztük lelkészünket rovatunkban a gyülekezet anyagi dolgairól lesz szó.

Tiszteletes úr! Olykor mondjuk mi emberek egymás között, hogy azok a piszkos anyagiak! Amikor a református gyülekezet anyagi dolgait próbáljuk meg körül járni, felmerül bennem a kérdés, hogy nem kellemetlen erről a témáról egy lelkésznek beszélni?

Egyáltalán nem! Ugyanis életünk része a pénz. Nem tehetünk úgy, mintha semmi közünk nem lenne hozzá. Persze meg kell tanulnunk az anyagi javakhoz való helyes viszonyulást egyénileg, családirag éppen úgy, mint gyülekezetiileg. A Biblia is sok helyen beszél és tanít a pénzről, akkor mi miért kezelnénk úgy, mint egy tabu-témát?!

Akkor vágjunk a közepébe! Mi áll annak hátterében, úgy is kérdezhetném, hogy miért volt szükség arra, hogy az egyházfenntartói járulék személyenkénti összegét 4000 Ft/főre emelje a gyülekezet presbitériuma?

Jogos a kérdés, és fontos erről beszélni! Először is leszögezem, hogy még mindig sokan élnek abban a tévhitben, hogy az állam támogatja az egyházat, a gyülekezeteket. Nem így van! Minden gyülekezet abból él és tartja fenn magát, amit tagjai adományként befizetnek. Még konkrétan szólva a Tiszavasvári Református Egyházközség abból gazdálkodik anyagilag, amit a Tiszavasváriban élő református emberek befizetnek egyházfenntartói járulék címén, vagy beletesznek a perselybe, valamint egyéb adománnyal (Isten dicsőségére, templomfűtésre, a gyülekezeti újság előállítására stb.) támogatják céljainkat. Mármost gyülekezetünknek – éppen úgy, mint az országnak, vagy a városnak – is van költségvetése és zárszámadása minden évben. Azaz vannak bevételeink és kiadásaink. A várható bevételekből szükséges fedezni a várható kiadásokat. A gyülekezet legnagyobb bevétele éves szinten az egyházfenntartói járulékból folyik be. Vagyis abból, amit az a kb. 1000 református ilyen címen beadakozik gyülekezetünk javára. Ennek a minimálisan fizetendő összege azonban 7 éve nem volt felemelve. Csendesen kérdezem meg, hogy 7 év alatt minek nem emelkedett meg az ára? Aki 7 esztendeje évről évre 2000 Ft-tal támogatta gyülekezetét, arról elmondhatjuk, hogy egyrészt köszönet illeti őket, másrészt viszont az így adakozó, egyházfenntartói járulékot fizető testvéreink valójában egyre kevesebbet adtak, mert a kiadások évről évre nőttek. Gyülekezetünket sem kerülték el az infláció, a gazdasági válság és a folyamatos áremelkedések negatív hatásai. Elmondha-

tom, hogy kiadásaink folyamatosan nőttek, míg bevételeink enyhe csökkenésnek indultak. Azt nem mondhatom senkinek, hogy járjon többet templomba és tegyen többet a perselybe. Az egyetlen igazi bevételnövelő lehetőség az egyházfenntartói járulék minimális összegének felemelése, amelyet ilyen megfontolásból szavazott meg a presbitérium.

Milyen visszhangja volt a város reformátusai között az egyházfenntartói járulék megemelésének?

Vegyes. Nagyon sokan megértették, hogy ezt meg kellett lépni, sőt korábban kellett volna már lépni ez ügyben, de nyilván többen fejezték ki nem tetszésüket is. Én úgy gondolom, hogy mindenki hite és meggyőződése szerint reagál. Akinek fontos az egyház, az Isten ügye, az nem lepődött meg. Aki pedig a korábbi kis összeget is sokallta, annak 200 Ft emelés is sok lett volna. Egyébként hozzáteszem, hogy az egyházfenntartói járulék *minimális* összegét emeltük meg. Azért kell ezt hangsúlyoznom, mert nagyon sok református többet fizet a minimálisan meghatározottnál. Tehát a 4000 Ft/fő/év összegétől *szabad többet fizetni*, és sokan élnek is a lehetőséggel.

Köztudott, hogy nem minden ember egyforma anyagi helyzetű. Nem lehet kivételt tenni például a kis nyugdíjból élő idős emberekkel?

A presbitergyűlésen, amikor döntöttünk az emelésről, felmerült ez a kérdés. Elhangzottak érvek pro és kontra ezzel kapcsolatban. Én elmondtam egy személyes véleményemet, amikor is 50-60 000 Ft nyugdíjból élő idős asszonyok 5-10 000 Ft adományt küldtek be velem a gyülekezet megsegítésére. Nem tudom, hogyan csinálják, hogy ilyen kevés nyugdíjból ennyi jut még az egyháznak is, de rájöttem, hogy ez *szemlélet kérdése*. Vagyis mennyibe nézem az egyházamat, mennyire fontos nekem a helyi gyülekezet támogatása? Mert amennyire fontos, annyival fogom anyagilag támogatni. Amennyire értéknek tartom az ott folyó munkát, annyira veszem ki az anyagi terhek hordozásából a részem. Az éves szinten egy személyre eső 4000 Ft havi lebontásban 333 Ft. Az a kérdés, hogy ér-e egy reformátusnak ennyit havonta az egyháza, a gyülekezete? Persze ne feledjük el, hogy a Biblia nem ilyen mértékben gondolkodik, hanem a *tizedet*, azaz jövedelmünk 10%-át ajánlja, mint követendő példa az adakozásban. Felettébb elgondolkodtató! Jó lenne nekünk minél inkább ebbe az irányba elmozdulni. Egyetlen gyülekezetnek sem lennének anyagi nehézségei a szolgálat végzésében, ha megvalósítanánk a bibliai mércét. A magam részéről nagyon szeretném, ha lenne egy *szemléletváltás*, és minél több *öntudatos református* ember lenne városunkban. Vagyis olyanok, akiknek fon-

tos az egyházuk, a gyülekezetük és ezt akár anyagiakban is ki tudják mutatni.

Van lehetőség a részletfizetésre is. Ezt hány ember veszi igénybe?

Egyelőre viszonylag kevesen. Pedig jó lehetőség arra, hogy ne tűnjön megerőltetőnek a befizetés. Két-három, vagy akár több részletben is be lehet fizetni a gyülekezetnek szánt összeget és akkor a családi kasszákat nem fogja látványosan megterhelni. Egyébként van arra is lehetőség, hogy akinek bankszámlája van, megbízást adjon a számlavezető bankjának, hogy havonta egy kisebb összeget utaljon át a református gyülekezetnek. Vannak olyan gyülekezeti tagjaink, akik havi 1000 Ft-ot átutaltatnak az egyházközség részére. Teszik ezt azért, mert idetartozónak érzik magukat, jó szívvel adnak és havi 1000 Ft-ot tudnak nélkülözni. Ez éves szinten 12 000 Ft. Egy idősebb asszony és egy fiatal házaspár is így tesz. Köszönjük nekik! Tiszteljük, becsüljük és nagyra tartjuk őket ezért. Van olyan egyháztag is, aki ettől is többet utaltat át havi szinten. Ha valakinek több jut, és többet szán, annak is örülünk, és hálás szívvel fogadjuk. Szabad tanulnunk egymástól ezen a téren! Bízom benne, hogy többen elgondolkodnak ezen és követik majd a jó példát.

Ez az egyházadó hasonlít a tagdíjhoz?

Jó a kérdés, ugyanis két lényeges dologról kell szólnom ennek kapcsán. Az első az, hogy sokan tényleg *egyházadónak* nevezik az adakozásnak ezt a formáját pedig ez hivatalosan *önkéntes egyházfenntartói járulék*. Mi a különbség a kettő között? Az, hogy a dolgozó ember az államnak adót fizet, ha akarja, ha nem levonják a fizetéséből. Az egyházfenntartói járulék azonban nem adó. Ezt senki nem vonja le sehonnan, ezt nem kötelező fizetni senkinek. Ez hitből fakadó adomány, melyet mindenki a már leadózott forintjaiból adhat tovább gyülekezetének. Aki egyháztag, az anyagilag is kifejezi, hogy idetartozik. Ennyiben hasonlít a tagdíjhoz, de sokkal többnek érzem annál. Éppen a hitbeli meggyőződés miatt. Gondoljunk csak bele, hogy a rendszeres templomba járó emberek, ha csak 200 Ft-ot adakoznak alkalmanként, mennyivel támogatják gyülekezetüket éves szinten? Mégsem úgy élik meg, hogy adóznak, hanem önként, Isten iránti hálából áldoznak anyagi javaikból is, tudván, hogy mindent az Úrtól kaptak és kapnak.

Számol-e azzal a presbitérium, hogy lesznek, akik nem fizetnek ezután egyházfenntartói járulékot?

Biztosan lesznek ilyenek, és számolunk ezzel. De aki így tesz, az azt fejezi ki, hogy nem kíván közénk tartozni. Ezt is tudomásul kell vennünk. Ez ugyanis egy hitbeli döntés. Ha valaki református és fontos neki a helyi

gyülekezet, az úgyis maradni fog, akinek nem fontos, azt pedig sajnálattal, de töröljük a névjegyzékből.

Az egyházfenntartói járulék emelése összefüggésben van-e azzal, hogy egyre csökken a reformátusok létszáma a városban?

Egyértelmű ok ez is, hiszen évente 50-60 református testvérünket temetjük el, akik értelemszerűen már adományukkal nem támogatják tovább közösségünket. Egy-egy településen lévő reformátusok száma természetesen kihatással van az egyházfenntartói járulék minimális összegére. Ismerek olyan gyülekezetet, ahol 12 000, de olyat is, ahol 20 000 Ft (!!!) az egy személyre eső éves befizetendő összeg. Mégis fizetik, mert tudják jól, hogy rajtuk (is) múlik a gyülekezet hosszabb távú fennmaradása. Persze, ha arra gondolok, hogy a 9 évvel ezelőtti népszámlálás idején csaknem 5000 ember vállalta magát reformátusnak városunkban és ennek csak mintegy az ötödéről tudjuk, hogy közénk tartozik, akkor megállapíthatjuk, hogy lehetnek még olyanok – nem is kevesen – akik ezután csatlakoznak majd hozzánk. Mint ahogyan hála Istennek vannak szép példák erre az elmúlt években. Senkiről nem tudhatjuk, hogy mikor szólítja meg Isten akár egy-egy élethelyzetében, akár Igéjén keresztül.

Mintegy zárszóként mit üzenne tiszteletes úr a város református tagjainak a gyülekezet pénzügyeit tekintve?

Először is hálás szívvel köszönjük, hogy mindaddig támogatták gyülekezetünket, és köszönjük előre is azt az áldozathozatalt, amellyel ezután támogatni fogják. Másodsor, tudjuk, hogy vannak olyan testvérek, akik tévesen olyan levelet kaptak, melyben azt tüntettük fel, hogy elmaradásuk van, az ebben érintettektől bocsánatot kérünk. Harmadszor pedig Isten Igéjét hívom segítségül, mely ezt mondja az adakozásról: *Aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten”.*

Köszönjük a tájékoztatást!

Baracsi Gábor és Balogh Lajosné gondnokok

Beszámoló a 2009. esztendőről

GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Január 22-24. Ökumenikus imahetet tartottunk a görög és római katolikus testvérekkel.

Április 5. Virágvasárnapi istentiszteletünkön a hittanos gyerekek műsorral kedveskedtek a jelenlévőknek.

Április 12-13. Húsvét ünnepén Szűcs Johanna III. éves teológus volt a legátusunk. Az ünnepen énekkarunk is szolgált.

Április 25. A Tiszaparti Dalos találkozó tájoló hangversenye volt templomunkban.

Május 2. A városi öhönforgató versenyen részt vett gyülekezetünk egy nevesebb csapattal.

Május 3. Anyánapi istentiszteletet tartottunk a hittanos gyerekek műsorával egybekötve.

Május 17. Mága Zoltán világhírű hegedűművész adott jótékonyági koncertet templomunkban.

Május 24. Konfirmációi ünnepség volt gyülekezetünkben.

Június 1. óta a Napi Ige és gondolat internetes szolgálat nyomtatott változatával is igyekszünk szolgálni a vasárnapi istentiszteletre ellátogatók lelki épülését. (Ez egy iratmissziós szolgálat.)

Július hónapban egy erdélyi és egy kárpátaljai magyar diák szülőföldjén, magyar nyelvű iskolában való tanulásának megsegítésére gyűjtöttünk. Az említett diákok számára a kisvárdai székhelyű Tőkés László Alapítvány és a Magyar Református Szeretetszolgálat juttatta el a támogatást.

Július 13-18. között rendeztük meg hittanos és ifjúsági táborunkat, melynek helyszíne Füzeradvány volt. 65 fő táborozott velünk.

Augusztus 20. Az államalapítás és az újkenyér ünnepén a városi ünnepség színhelye volt templomunk.

Szeptember 19. A Nyírségi Református Egyházmegye nagyszabású rendezvényén, a Kálvin napon vehettünk részt a nyíregyházi Bujtosi Szabadidő Csarnokban. (40 fő képviselte gyülekezetünket.)

Október 3. A Teremtés Hete alkalmából az Önkormányzattal karöltve ökumenikus keresztállítást, valamint virág- és faültetés volt a polgári híd melletti téren.

Október 25. Rene Bredow misszionárius járt közöttünk és igehirdetéssel, valamint Pápua Új-Guineai beszámolóval szolgált közöttünk.

November 1. Gyászolók vasárnapja volt templomunkban, melyen az énekkar is szolgált.

December 15-ig gyűjtöttünk a *Nyilas Misi karácsonya* című, a Magyar Református Szeretetszolgálat által indí-

tott program keretében rászoruló, sanyarú körülmények között élő gyermekek számára. Istennek legyen hála az összegyűlt ajándékokért!

December 21. Énekkarunk a Szociális Otthon lakóit és dolgozóit örvendeztette meg tartalmas szolgálatával.

December 23. az óvodás hittanos gyerekek adtak karácsonyi műsort.

December 24. Szenteste az iskolás hittanos gyerekek műsorát tekintettük meg.

December 25-én az énekkar is szolgált a karácsonyi istentiszteleten.

A Református Élet című gyülekezeti újságunkat 2009-ben háromszor adtuk ki.

Az események után nézzük meg gyülekezetünk anyagi életének alakulását a 2009. esztendőben:

Lássuk a fontosabb bevételeket:

Egyházfenntartói járulék: 2 649 440 Ft

Perselyadomány: 1 984 850 Ft

Isten dicsőségére: 768 300 Ft

Templomfűtésre: 170 000 Ft

Harangkopásra: 184 000 Ft

Hittanos táborra: 52 000 Ft

Gyülekezeti újságra: 93 000 Ft

Legátumokra: 111 810 Ft

A gyerekek karácsonyi megajándékozására: 93 000 Ft

Lássunk néhányat a fontosabb kiadások közül:

A gazdasági válság gyülekezetünkben is érezte hatását. Nagyobb beruházásra nem futotta a 2009-es esztendőben.

Előtető és terasz készült a parókiára: 300 000 Ft-ért

A Református Élet c. gyülekezeti újságunk előállítása: 290 115 Ft

Ezen kívül: személyi kifizetések, épületeink rezsiköltsége, igazgatási kiadások, közegyházi kötelező befizetések alkották további kiadásainkat.

Szeretnék köszönetet mondani:

Mindenekelőtt megköszönjük gondnokainknak: *Baracsi Gábornak* és *Balogh Lajosnénak* azt a hihetetlen mennyiségű, és sokrétű munkát, amit szívvel-leléssel, lelkiismeretesen és a jó gazda gondosságával végeztek egész évben Isten dicsőségére! Kívánjuk, hogy Isten adjon nekik még sokáig erőt, egészséget, hogy családjainak és gyülekezetünknek is javát munkálhassák!

Köszönjük a hétközi ügyeletet ellátó személyeknek: *Baracsi Gábor* és *Balogh Lajosné gondnokoknak*, *Tóth Miklósné*, *Tamás Lajosné*, *Pethe Lászlóné* presbitereknek tevékenységüket.

Megköszönjük a munkáját *L. Kissné Dr. Sepsi Ágnes kántor* testvérünknek: mind az istentiszteletek hangszeres kíséretét, mind az énekkarban végzett fáradozását.

Hálásan köszönjük *Gulyás Edina ifjúsági munkatársunk* fáradozásait, aki nagy odaadással, lelkesedéssel és sok áldással végzi a vasárnapi gyermek-istentiszteletek megtartását.

Megköszönjük *Baracsi Gáborné* testvérünk énekarvezetői munkáját. Azt a szakértelmet, odaszánást, mellyel egész évben szolgálta Istent és közösségünket. Nagyszerűen tartja össze és formálja énekkari közösségünket. Továbbá a minden hónapban esedékes könyvárúsítás vezetését is köszönjük neki. Ez utóbbi szolgálatban *Krusóczki Mihályné* is nagy segítségére volt, neki szintén köszönjük fáradozásait.

Megköszönjük *Tóth Miklósné* presbiter testvérünk áldozatos tevékenységét, mellyel a templom és a gyülekezeti termek tisztaságáért fáradozott.

Balogh Lajos szívvel-lélekkel végzett munkáját is köszönjük, ő a gyülekezeti ingatlanok udvarainak volt gondos gazdája az elmúlt évben.

Hálásan köszönjük *Arany Tímeának* a közöttünk végzett szolgálatait.

Köszönjük a presbitérium valamennyi tagjának áldozatos munkáját és jó hozzáállását, melyet egész évben tapasztalhattunk. A templom és a gyülekezeti termek kertjeinek karbantartása, ugyanezen épületek takarítása, a virágültetések, kapálások, és a gyermekek számára rendezett alkalmakon való segítségnyújtás szerepel a tevékenységek között. Itt szeretném megköszönni *Boros Lajos* és *Dobos Imre* presbiter testvéreinknek a sok Isten dicsőségére végzett munkáját.

Hálásan köszönöm meg a temetéseken kántori szolgálatokat vállaló *Kiss Antal* és *Lipták Lajos* testvéreink fáradozásait.

Ezúton köszönjük meg a Református Élet című gyülekezeti újságunk kiadásán fáradozó személyek munkáját is, gondolva a cikkek íróira, a cikkek legépelőire, szerkesztőjére, a nyomdai munkát végzőkre, valamint azokra a testvérekre, akik eljuttatják a város valamennyi reformátusához az újságot.

Köszönet illeti a gyülekezeti kiadványaink gépelésében sokat vállaló *Balogh Lajosné* és *Tokár Zoltánné* egész éves munkáját.

Internetes weboldalunk szakszerű és igényes karbantartásáért *Horváth Józsefet* illeti köszönet, továbbá a napi frissítésekben részt vállaló fiataloknak: *Bunda Emőkének* és *Papp Júliának* is köszönetünket fejezzük ki.

Végezetül a gyülekezet minden tagjának köszönjük az egész éves munkáját, imádságát, anyagi áldozathozatalát, testi-lelki fáradozását, és mindazt, amit tettek Isten ügyének szolgálatában. Istennek hála elmondhat-

juk: mindeddig megsegített bennünket az Úr! Hisszük, 2010-ben is így lesz!

MINDENÉRT ISTENÉ LEGYEN A DICSŐSÉG!

*Katona Béla és Katonáné Farkas Ibolya
lelképásztorok*

Anyakönyvi hírek 2009.

Keresztelés: 24 fiú és 25 lány, összesen: 49 fő.

Temetés: 36 férfi és 21 nő, összesen: 57 fő.

Házasságkötés: 9 tiszta és 5 vegyes, összesen 14 házasságkötés történt.

Konfirmálás: 21 fiú és 7 lány, összesen: 28 fő.

Úrvacsorázók száma: 10 úrvacsora osztásunk alkalmával: 395 férfi, 644 nő, összesen 1039 fő élt az úrvacsora sákramentumával.

A Bibliát használhatjuk úgy, mint egy telefont? Az alábbiak szerint igen...

Sürgős hívószámok

Ha szomorú vagy, hívd a Jn 14-et!

Ha valaki cserbenhagy, hívd a Zsolt 27-et!

Ha termékenyebb szeretnél lenni, hívd a Jn 15-öt!

Ha bünt követtél el, hívd a Zsolt 51-et!

Ha aggódsz valami miatt, hívd a Mt 6:19-34-et!

Ha veszélyben vagy, hívd a Zsolt 91-et!

Amikor Istent távolinak érzed, hívd a Zsolt 139-et!

Ha hitednek erősítésre van szüksége, hívd a Zsid 11-et!

Ha magányos vagy, hívd a Zsolt 23-at!

Ha keserű és kritikus lettél, hívd az 1Kor 13-at!

Ha szeretnél megnyugodni, hívd a Mt 11:25-30-at!

Ha a világ nagyobbak tűnik Istennél, hívd a Zsolt 90-et!

Ha honvágyad van, hívd a Zsolt 121-et!

Ha imáid gyengék és önzőek, hívd a Zsolt 67-et!

Ha bátorításra van szükséged, hívd a Józ 1-et!

Ha depresszióba estél, hívd a Zsolt 27-et!

Ha elvesztetted a bizalmadat az emberekben, hívd az 1Kor 13-at!

Ha az emberek rosszindulatúnak tűnnek, hívd a Jn 15-öt!

Ha elcsüggedtél a munkádban, hívd a Zsolt 126-ot!

Szenthelyi-Molnár István Isten mindig a javunkat akarja

Azt találd, hogy a betegség a legsúlyosabb csapás, amit az Isten az emberre mérhet? Egy betegség az élet legritkább ajándékát hozhatja, a második születést. Nemcsak testileg, hanem lelkileg is. A betegség alatt szelídebbek, szerényebbek, alázatosabbak leszünk és lekopnak rólunk a világ hiúságai. Elvonul előttünk múltunk, rájövünk tévedéseinkre és így, lassan, talál először életünkben, egy őszinte önmagunkba tekintéssel elérkezünk valódi énünkhöz. A megpróbáltatások órái alatt megint magunkra találunk, felépítjük újra és sokkal jobban életünket. Egy tüdővész orvosnövendék szanatóriumba került, míg csendesen fekszik, arról ábrándozik, hogy egy hatalmas kórházat létesít, ahol ő majd sok megértéssel kezeli betegeit. Egy másik fiatalember a kórházi ágyon jön rá, hogy neki papi hivatása van. Hát tényleg olyan nagy csapás a betegség? Az Isten mindig csak javunkat akarja.

Teréz Anya A legszebb a világon

A legszebb nap? A ma.
A legnagyobb akadály? A félelem.
A legkönnyebb? Tévedni.
Minden rossz gyökere? Az egoizmus, az önzés.
A legszebb szórakozás? A munka.
A legveszedelmesebb vereség? A bátorság hiánya.
A legjobb tanítók? A gyermekek.
A legszükségesebb szükségyszerűség? Önmagamat ajánlkozni.
Mi boldogít a legteljesebben? A másik embernek hasznára lenni.
A legveszedelmesebb hiba? A rossz kedélyállapot.
A legközönségesebb érzés? A bosszú és a gyűlölet.
A legszebb ajándék? A megértés, az együttérzés.
A nélkülözhetetlen? Az otthon, a valahová tartozás.
A jóleső érzés? A belső béke.
A legjobb megoldás? Az optimizmus.
A legnagyobb megelégedettség? Az elvégzett kötelesség.
A legnagyobb erő a világban? A hit.
A legfontosabb emberek? A szülők.
A legszebb a világon? A SZERETET.

Anyakönyvi hírek

Temetések:

Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdíttem az alázatosak lelkét, felüdíttem a megtörttek szívét. (Ézs 57:15)

2009. DECEMBER

8. Róka Béláné /L. Kovács Julianna/ (62)
11. Varga Sándor (62)
11. Nagy Károly (62)
16. Mór Imréné /Virág Ilona/ (88)

2010. JANUÁR

14. Bereczki Sándorné /Báthori Ilona Erzsébet/ (78)

2010. FEBRUÁR

5. Pethe Károlyné /Ényi Julianna/ (66)
9. Kabai Lajos (60)
9. Reznek Andrásné /Pethe Ilona/ (89)

2010. MÁRCIUS

6. Szabó Sándor József (89)

Keresztelések:

Jézus mondja: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...” (Mt 28:18-19)

2009. DECEMBER

26. Balogh Boróka, Munkácsi Szabolcs, Szabó Zsanett, Balogh Dorina, Rézműves Sándor Máté, Makula Róbert, Lakatos Zoltán

2010. JANUÁR

23. Kerekes Gábor

Kárász Izabella

HOLNAPUTÁN ÜNNEP LESZ

Ma nagypéntek van, de holnapután ünnepi harang kong a réteken. Ó, e hangot én valahonnan már régről, jól ismerem.

Holnapután ünneplő sokaság ünnepet ül fönt, a Sion-hegyen, holnapután ó, ünnepet ülünk, ünnep lesz, Istenem!

Csak én maradok lenn, mert hiába, gyümölcstelenül állok. Senkinek nem lett köröttem szent feltámadása, üresek a szívek!

Támadj fel bennem úgy, hogy közeledbe hozzam a holtak seregét. Igen, győzelmesen, hogy boldogan érezzem: ünnep lett Istenem...

EZ EMBER ISTEN FIA VOLT!

A munka kész, a megváltásnak
csodája elvégeztetett...

A megváltó az átok fáján
nagy kínok közt kiszenvedett.
A nap letűnik fájdalmában,
a föld remeg és zeng az ég.
A bátor harcos félelmében
reszket, s a szeme fényben ég.

A gúnyolódók ajka néma,
szemük merően rámered,
előbb még büszkén gúnyolódtak,
most rémtől gyötört emberek.
A marcona, s érzéketlen
katona szíve feldobog:
'Az Isten Fia volt ez ember!'
– ennél többet nem mondhatok.

Az Isten Fia volt ez ember!
– száll messze, időn s téren át –
Az Isten Fia volt ez ember,
ki viselt töviskoronát.
Az Isten Fia volt ez ember!
– kiáltja tenger és szelek, –
ki parancsolt a tengereknek
s az orkán néki engedett.

Az Isten Fia volt ez ember!
– kiáltják százan, ezren,
ki engemet is meggyógyított,
mikor feküdtem betegen.
Az Isten Fia volt ez ember,
ki az életnek Ura volt,
és feltámadván a halálból
legyőzött Sátánt és poklot.

Az Isten Fia volt ez ember,
ki néked bűnös, megbocsát,
és ingyen örök üdvöt ad!

Túrmezei Erzsébet HÚSVÉT HAJNALÁN

Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír fele hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.

A madarak kara csak egy fénylő sugarat vár
és csattog az ének, száll által a légen
fel, fel az ég felé

... Csak úgy, mint régen.
Jaj, az a régen! Ne fájna az emlék?
Mikor a Mester előttük ment még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak, a fáradtaknak!
Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a három:
mikor, aki folyvást csak életet mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg a Szentet,
viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe
és suhog a korbács és csattog az ostor,
hol, aki megvédje, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? – Mély csend ül az égen
s most hajnallik újra: csak úgy
... úgy mint régen.

Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.
S még volt, aki gúnyal nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.
Köpdösve, gyalázva a fára szegezték,
de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten, anyát és poroszlót:
könnyet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír fele hárman,
nagyénteki gyásszal, húsvéti sugárban.

Hogy látnák szemükben keserű könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az útnak
súgva-búgva valami titkot tudnak.
A virágok át harmatkönnyeken
már látják felragyogni fényesen
az élet napját, s azt hirdeti minden:
A sírban nincsen! A sírban nincsen!

Ők mégis mennek. Gyászolva, sírva.
Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt döbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.

Húsvétkor, ha nincs még húsvéti szíved,
a nagypéntekit vedd, vedd és vigyed
könnyesen, aggódón, búsan, amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állani feltámadottan.

Énekkarunk szolgálata karácsonykor a Szociális Otthonban

Az óvodás hittanosok karácsonyi műsora

Karácsonyi műsor Szorgalmatosan

Szentesti gyülekezet

Iskolás hittanosaink karácsonyi műsora

